

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 240. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831585888/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Og hun gav ham Tegn til at gaa.

Hun dækkede Ansigtet med sine Hænder og sad længe stille: Nei, sagde hun, han skal aldrig sé mig nedværdiget. Og hun led Smerterne taus, udstrakt paa Chaiselonguen, med lukkede Øine.

Om Aftenen kom Konferentsraaden; hun slog Øinene op af et kort Blund: Er det Dem, sagde hun.

— Naa, har det været meget slemt?

— Ja — Ellen reiste sig — det har gjort ondt, sagde hun. Men De havde Ret, det var paa Tiden at holde op . . .

— — Ellen fik ikke mere Morfin.

Alle Smerterne vendte tilbage, og hun blev magrere og magrere Dag for Dag. Hun blev sky og holdt sig inde, hun vilde ingen sé og ikke tale med nogen. Lange søvnløse Nætter vandrede hun op og ned ad sit Gulv og kunde ikke finde Ro.

Pludselig kunde hendes tungsindige og dybe Fortvivelse slaa over i Kaadhed, og hun blev rig paa støiende Luner. Hun elskede at tale dobbeltydigt, i Gaader, kun hun forstod, og hun saarede Carl med bitre og haanske Ord, og hun tilspidsede sin egen Ulykke i raffinerede Lidelser.

En Dag, da hun og Carl red sammen, streifede en Gren lidt haardt hendes Kind. Der blev et fint rødt Mærke paa Huden.

Ellen sad før Middag foran Kaminen, da Carl kom ind. Han lagde sig knælende paa